

derfor; men derfor har Thinget dog ikke ment, at Lødbemandsmændenes Lønninger skulle forbedres i samme Forhold, som Forretningerne vare flegne. Det synes nu, som om de Herrer forlange noget Saadant her for Postvæsenets Vedkommende; men den Tante kan jeg ikke gaa ind paa; den vil jeg lade de Herrer have felles med det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Zahle), der jo nylig fremsatte en lignende Tante under en anden Sags Behandling.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg skal ikke opholde det ærede Thing mange Minuter, saaledes som Sagen ligger for. Min Forventning om, at vi ved denne Behandling ville komme videre hen til Sagens Afgjørelse eller til en Overenskomst mellem Regjeringen og Folkethinget, er ikke bleven større, efterat jeg har hørt de Fordrag, som ere holdte, i Særdeleshed efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører for Flertallet (Zauber) stiller sig til Sagen. Det er nemlig klart, at det er saa langt fra, at der fra hans Side eller det Flertals, som han repræsenterer, er nogen Tilbøjelighed til at nærme sig Regjeringen, at det meget mere synes, at det har Tilbøjelighed til at sjerne sig fra den ved at gjøre Stillingen endnu usfordelagtigere for Postvæsenets Embedsmænd, end den alt er.

Det forekommer mig klart, at da der forelaa en Revision af Postvæsenets Lønninger i 1870, gif man ud fra den Forudsætning, at en saadan Revision maatte lede til endel bedre Wilkaar for Postembedsmændene end de bestaaende. Det maa jo nemlig erindres, at Lønningsloven af 1870 tilveiebragte i det Hele i en ikke ringe Grad ugunstige Wilkaar for Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd end de, som tidligere vare tilstede. Det er ligesaa bekendt, hvilken betydelig Udvikling Postvæsenet er undergaaet siden den Tid, og hvilken overordentlig Forsøgelse i Forretningerne der er foregaaet i de sidste 10 Aar, hvilket jo ogsaa tilfulde er fremhævet i Bemærkningerne til Lovforlaget. En saa betydelig Forsøgelse i Forretningerne maa jo selvfølgelig virke ikke blot til Forsøgelse af Personerne men ogsaa billigtvis til en Forsøgelse i Lønningerne for de Postembedsmænd, som, uagtet der er blevet ansat flere Embeds- og Bestillingsmænd, dog have faaet en betydelig Tilvæxt i deres Forretninger. Der foreligger ogsaa Udtalelser fra flere Sider navnlig heri Thinget, som lod forvente, at man vilde være tilbøjelig til at tilveiebringe bedre Wilkaar, og det ærede Udvalg har selv i Begyndelsen af Betænkningen udtalt sig paa en Maade, der stiller en saadan Forventning i Udsigt, men Glæden ved denne Udtalelse varede ikke længe, for naar man kommer om paa den næste Side, ser man Udvalget udtale, at man dog anser det for rigtigst at blive staaende ved de Lønningssatser, man har havt hidtil, idet man saa henviser Post-

embedsmændene til de forbedrede Kaar, som de ville faae derved, at man istedetfor de høiere Lønningssatser nu vil give dem gennemgaaende Alderstillag. Disse Alderstillag ere imidlertid efter Regjeringens Opfattelse ikke tilstrækkelige med Hensyn til Kvaliteten, og Spiden af dem naas først, efter at den paagjældende Embedsmænd har været i den samme Stilling i 20 à 25 Aar. Det vil saaledes ses, at det for en stor Del af de Paagjældende maa staa som et Løfte, som der ikke er Udsigt til nogensinde vil blive opfyldt; men den Slags Forbedringer ville vistnok ikke blive modtagne med nogen overordentlig stor Anerkjendelse, og jeg tror heller ikke, at man er berettiget til at tillægge dem stor Betydning. Alderstillagene ere jo ogsaa, idetmindste for de to Lønningsklassers Vedkommende, mindre, end de ere for de tilsvarende Lønningsklasser i Lødbæsenet. Regjeringen har gjort sig al mulig Flid for at indskrænke sig til de mest bestemte Forlangender. Jeg tør sige, at Regjeringen har gjort sig overordentlig megen Umage for at fremkomme med meget moderate Forlangender med Hensyn til Postvæsenets Lønninger, men dette har ikke haat til Følge, at man har taget Hensyn til den Bestemthed, som Regjeringen ogsaa af praktiske Hensyn har troet at maatte følge paa dette Omraade. De Wilkaar, som Flertallet her tilbyder, ville ikke lede til nogen Overenskomst. Derfor — som det lader til — Flertallet bliver staaende paa dette Punkt, og derfor det lykkes Flertallet og dets ærede Ordfører at holde sig paa dette Punkt gennem Sagens videre Behandling, saa kommer der ingen Postlønningslov ud iaar, hvilket jeg overordentlig meget vilde beklage haade for de Paagjældendes, men ogsaa for selve Postvæsenets Skyld, thi vel er det saaledes, som den ærede Ordfører sagde, at det, at Postvæsenets Embedsmænd faae en høiere Lønning, ikke i og for sig indeholder nogen sikker Garanti for, at Postvæsenets Forretninger ville blive besjergede paa en mere tilfredsstillende Maade end ellers, men det er ligesaa sikkert, at den Tid vil komme, hvor Lønningssatser, som ere altfor karige, og som ikke staa i et rimeligt Forhold til Mængden af og Ansvarer ved de paagjældende Embedsmænds Forretninger, ville medføre, at Postens Besjergelse hverken kan eller vil blive, som den burde være. Jeg tror, det tør siges, at Postvæsenet i de senere Aar har udviklet sig temmelig stærkt. Der er fra dette Things Side givet Postvæsenet stærke Impulser med Hensyn til at anstrenge sig for at gjøre Postbesjergelsen saa effektiv som muligt haade i Byerne og paa Landet, og jeg har ogsaa havt den Tilfredsstillelse, at man har anerkjendt, at dette er flet, men dersom Udviklingen af Postvæsenet i en nær Fremtid skal gaa frem paa samme Maade som hidtil, saa anser jeg det for en Nødvendighed, at man lønner de paagjældende Embedsmænd paa en Maade, der